

اثر مصرف کودهای آلی و معدنی بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای سینگل کراس ۷۰۴ Effect of organic and chemical fertilizers application on grain yield and yield components of maize (*Zea mays* L.) SC704

هویزه کریمی^۱، داریوش مظاهری^۲، سید علی پیغمبری^۳ و مجتبی میرآب‌زاده اردکانی^۴

چکیده

کریمی، ه.، د. مظاهری، س. ع. پیغمبری و م. میرآب‌زاده اردکانی. ۱۳۹۰. اثر مصرف کودهای آلی و معدنی بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای سینگل کراس ۷۰۴. مجله علوم زراعی ایران. ۱۳(۴): ۶۱۱-۶۲۶.

به منظور بررسی اثر مصرف کمپوست زباله شهری، ورمی کمپوست و کودهای شیمیایی NPK بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴، آزمایشی در مزرعه آموزشی - پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، در سال ۱۳۸۷ به صورت کرت‌های خردشده نواری و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل چهار سطح مصرف کودهای کمپوست شامل شاهد (بدون کود آلی)، ۱۵ تن ورمی کمپوست، ۲۵ تن کمپوست و ۱۵ تن کمپوست + ۱۰ تن ورمی کمپوست در هکتار و پنج سطح مصرف کود NPK شامل شاهد (بدون کود شیمیایی)، $N_{80}P_{40}K_{40}$ ، $N_{120}P_{60}K_{60}$ ، $N_{160}P_{80}K_{80}$ ، $N_{200}P_{100}K_{100}$ کیلوگرم در هکتار بودند. بر پایه نتایج بدست آمده، سطوح مختلف مصرف کودهای NPK بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، عملکرد بلال، طول و قطر بلال، وزن بلال، تعداد دانه در بلال و وزن هزار دانه تأثیر معنی‌داری داشت. همچنین اثر تیمارهای کود آلی بر همه صفات یاد شده به جز شاخص برداشت معنی‌دار بود. بررسی اثر متقابل تیمارها نیز نشان داد که بیشترین مصرف دانه به میزان ۹۶۲۳ کیلوگرم در هکتار با مصرف توأم کمپوست و ورمی کمپوست به همراه $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدست آمد که با سایر تیمارها اختلافی معنی‌داری داشت. نتایج این آزمایش نشان داد که مصرف تلفیقی کودهای شیمیایی و کمپوست‌ها به ویژه ورمی کمپوست، نسبت به مصرف جداگانه آن‌ها می‌تواند در افزایش عملکرد ذرت نقش موثرتری را ایفا نماید.

واژه‌های کلیدی: ذرت، کمپوست، کودهای شیمیایی و ورمی کمپوست.

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۵ تاریخ پذیرش: ۹۰/۲/۱۴

۱- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. عضو انجمن علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (مکاتبه کننده)

(پست الکترونیک: hz_karimi@yahoo.com)

۲- استاد پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۳- دانشیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۴- مربی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

مقدمه

مواد آلی عامل اصلی حاصلخیزی و باروری خاک هستند و برای حفظ سطح حاصلخیزی و قابلیت تولید خاک، میزان مواد آلی آن باید در سطح مناسبی حفظ شود. صرف نظر از فراهم کردن عناصر غذایی، مواد آلی تأثیرهای متفاوتی بر خصوصیات خاک به ویژه خصوصیات فیزیکی آن می گذارند (Pedra *et al.*, 2006). در مناطق خشک و نیمه خشک جهان از جمله ایران نه تنها برگشت مواد آلی به خاک کم است، بلکه با مصرف بی رویه کودهای شیمیایی، عدم استفاده از کودها آلی و فعالیت شدید میکروبی، مواد آلی موجود در خاک نیز به سرعت تجزیه می شوند. مقدار ماده آلی در بیش از ۶۰ درصد از خاک های زیر کشت ایران، کمتر از یک درصد و در بخش قابل توجهی از آن کمتر از ۰/۵ درصد است. در چنین شرایطی گنجاندن کودهای آلی در مدیریت عناصر غذایی بیش از پیش با اهمیت می نماید (Naghavi Maremati *et al.*, 2007).

کودهای دامی، کودهای سبز و بقایای گیاهی منابع اصلی تأمین مواد آلی در مناطق خشک و نیمه خشک هستند، با این وجود بهره گیری از این منابع آلی به دلیل نسبت C:N بالا، اغلب دارای نقاط ضعفی بوده و استفاده از آن ها مشکل ساز می باشد. بنابراین پیش از مصرف، فرآوری و تجزیه نسبی پسماندهای آلی با ایجاد شرایط مناسب از نظر دما، رطوبت و تهویه برای برطرف کردن مشکلات مزبور، ضروری به نظر می رسد. در قرن حاضر با رشد روزافزون جمعیت و رشد پدیده شهرنشینی، مساله تولید حجم انبوه زباله و انباشت آن به عنوان یک معضل جهانی مطرح است. در سال های اخیر به منظور کاهش مشکلات بخش شهری و رفع نیازهای بخش کشاورزی توجه زیادی به بازیافت زباله ها و پسماندهای آلی به صورت تولید انواع کمپوست ها شده است (Kalbasi, 2002). کمپوست، هوموس

کلوئیدی بی شکل، قهوه ای تیره تا سیاه رنگی است که تحت شرایط مناسب از نظر دما، رطوبت و تهویه و در نتیجه توالی فعالیت گروه های مختلف ریزسازواره ها به وجود می آید. به این ترتیب محصول این فرایند میکروبی یک کود زیستی به شمار می آید (et al., 2000). (Gruhn).

بهاتاچاریا و همکاران (Bhattacharyya *et al.*, 2005) گزارش کردند که کمپوست زباله شهری در زمان کوتاهی عناصر قابل دسترس را فراهم و فعالیت میکروبی را تحریک نموده و در دراز مدت موجب حفظ مخازن عناصر غذایی و مواد آلی خاک می شود. کمپوست زباله شهری غنی شده با کودهای شیمیایی در مزرعه قابلیت دسترسی عناصر پر مصرف توسط گیاهان زراعی را افزایش داده و موجب افزایش حاصلخیزی خاک های زراعی می شود (Ramadass and Palaniyandi, 2007). محمدیان و ملکوتی (Mohammadian and Malakouti, 2002) با بررسی تأثیر مصرف کمپوست بدست آمده از باگاس نیشکر و پوسته شالی بر عملکرد ذرت دریافتند که با افزایش مصرف کمپوست، عملکرد دانه ذرت افزایش یافت. عملکرد دانه ذرت با مصرف ۳۰ تن در هکتار کمپوست پوسته شالی، ۱۳/۷ تن در هکتار و با مصرف همین میزان کمپوست باگاس نیشکر، ۱۲/۱ تن در هکتار بدست آمد.

با توجه به ویژگی های فیزیکی و شیمیایی کمپوست زباله شهری، مصرف آن در خاک نگرانی هایی را نیز ایجاد می نماید که از آن جمله امکان تجمع عناصر غیر قابل جذب و فلزات سنگین در طول زمان را می توان نام برد. کودهای کمپوست حاصل از زباله یا لجن فاضلاب اغلب دارای درجات مختلف شوری نیز هستند، بنابراین اضافه کردن این کودها به خاک احتمالاً باعث افزایش شوری خاک می شود (Wolkowski, 2003). یکی از راه های غنی سازی کمپوست و برطرف کردن عیوب آن جهت بهره برداری در کشاورزی، استفاده از

مناسب از کودهای شیمیایی و آلی به منظور افزایش کارایی آن‌ها بوده است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷ در مزرعه آموزشی- پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران در کرج اجرا شد. این منطقه در عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۵۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۸ دقیقه شرقی قرار گرفته و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۱۱۲/۵ متر است و از نظر تقسیم بندی اقلیمی جزء مناطق نیمه‌خشک و نیمه‌سرد می‌باشد. بر اساس آمار هواشناسی، میانگین بلندمدت (۳۸ ساله) بارندگی آن ۲۵۱ میلی‌متر، حداقل و حداکثر بارندگی به ترتیب ۱۰۸/۲ و ۴۶۹/۹ میلی‌متر و میانگین دمای آن ۱۴/۱ درجه سانتی‌گراد گزارش شده است. برخی از ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه در جدول ۱ ارائه شده است. بذره‌های ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴، هیبریدی دیررس، تک بلالی و از تیپ دندان اسبی که از بخش ذرت و گیاهان علوفه‌ای موسسه تحقیقات اصلاح نژاد و بذرها تهیه شد، در این آزمایش مورد استفاده قرار گرفت. این آزمایش به صورت بلوک‌های خردشده (نواری) و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار و با دو عامل مصرف کودهای آلی شامل ۲۵ تن در هکتار و مصرف کمپوست شهری، ۱۵ تن در هکتار ورمی کمپوست، ۱۵ تن در هکتار ورمی کمپوست و شاهد (عدم مصرف کودهای کمپوست) و کودهای شیمیایی NPK شامل $N_{160}P_{80}K_{80}$ ، $N_{120}P_{60}K_{60}$ ، $N_{80}P_{40}K_{40}$ و $N_{200}P_{100}K_{100}$ (عدم مصرف کودهای شیمیایی) اجرا شد. برخی از ویژگی‌های شیمیایی کمپوست و ورمی کمپوست مورد استفاده در جدول ۲ درج شده است. در این طرح هر بلوک به‌طور سرتاسری به تعداد سطوح عامل کودهای آلی تقسیم شده و سطوح عامل

کرم‌های خاکی چون *Eisenia foetida* به منظور تولید ورمی کمپوست است. ورمی کمپوست در اثر تغییر و تبدیل و هضم نسبی پسماندهای آلی (کود دامی، بقایای گیاهی و غیره) و همچنین عبور از دستگاه گوارش کرم‌های خاکی به‌وجود می‌آید. این محصول دارای تخلخل زیاد، قابلیت بالای جذب و نگهداری عناصر غذایی، تهویه و زه‌کشی مناسب و ظرفیت مطلوب نگهداری آب می‌باشد. استفاده از ورمی کمپوست علاوه بر افزایش جمعیت و فعالیت ریزسازواره‌های سودمند خاک (قارچ‌های میکوریز و ریزسازواره‌های حل‌کننده فسفات)، با فراهم کردن دسترسی گیاه به عناصر غذایی مورد نیاز آن مانند نیتروژن، فسفر و پتاسیم محلول، باعث بهبود رشد و عملکرد گیاهان زراعی می‌شود (Arancon et al., 2004). در یک آزمایش روی گیاه نخود مشخص شد که مصرف ۳ تن در هکتار ورمی کمپوست، باعث افزایش معنی‌دار عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در مقایسه با شاهد شد (Jat and Ahlawt, 2004).

وجود نقاط ضعف در هر یک از کودهای آلی باعث شده است تا در زمینه کاربرد تلفیقی آنها نیز پژوهش‌هایی انجام گیرد. ماهشبابو و همکاران (Maheshbabu et al., 2008) با بررسی کاربرد تلفیقی کودهای آلی در سویا دریافتند که عملکرد دانه با مصرف تلفیقی ورمی کمپوست+ کود دامی (به نسبت ۵۰ درصد) نسبت به کاربرد هر کدام به تنهایی (۱۰۰ درصد)، افزایش معنی‌داری داشت. محققان بیان کرده‌اند که با کاربرد کودهای آلی به صورت تلفیقی، کارایی آن‌ها بهبود می‌یابد (Gowda et al., 2008).

هدف از این تحقیق بررسی تأثیر مصرف کودهای آلی شامل کمپوست زباله شهری، ورمی کمپوست و تلفیق کمپوست و ورمی کمپوست همراه با کودهای شیمیایی NPK بر عملکرد دانه و صفات گیاهی ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ و همچنین یافتن ترکیبی

جدول ۱- ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه محل آزمایش

Table 1. Physical and chemical properties of the soil in the experimental site

بافت خاک Soil texture	ماده آلی Organic matter (%)	اسیدیته خاک pH	نیتروژن کل Total N (%)	فسفر P (mg.kg ⁻¹)	پتاسیم K (mg.kg ⁻¹)
لومی -رسی Loam-Clay	1.1	8.5	0.1	14	124

جدول ۲- ویژگی های شیمیایی کمپوست و ورمی کمپوست

Table 2. Chemical properties of compost and vermicompost

Properties	ویژگی ها	ورمی کمپوست Vermicompost	کمپوست Compost
pH	اسیدیته	8.5	10
EC (dS.m ⁻¹)	هدایت الکتریکی	7.8	7.9
Organic matter (%)	ماده آلی	9.5	22.6
N (mg.l ⁻¹)	نیتروژن محلول	9.3	8.2
P (mg.l ⁻¹)	فسفر محلول	549.5	671.8
K (mg.kg ⁻¹)	پتاسیم کل	832.5	220.1

۱۸ سانتی متر از یکدیگر تنک شدند. مبارزه با علف های هرز به صورت دستی (وجین) در کلیه کرت ها، طی مراحل ۲-۴ برگی و ۸ برگی انجام شد. مابقی کود اوره (به مقدار ۵۰ درصد سطوح هر تیمار) به صورت سرک در مرحله ۶-۸ برگی در کرت های مورد نظر به صورت نواری توزیع شد. برداشت در انتهای فصل رشد، پس از مشاهده علائم رسیدگی فیزیولوژیک دانه ها (تشکیل لایه سیاه در قاعده دانه ها) همه کرت ها به طور همزمان به صورت دستی برداشت شدند. برداشت از دو ردیف میانی هر کرت پس از حذف ردیف های حاشیه، از سطحی معادل ۶ مترمربع صورت گرفت. نمونه ها برای رسیدن به وزن ثابت در آون در دمای ۷۵ درجه سانتی گراد خشک و میزان عملکرد دانه بر اساس رطوبت ۱۴ درصد تنظیم شد. عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک بر حسب کیلوگرم در هکتار محاسبه شدند. صفات شاخص برداشت، عملکرد بلال در واحد سطح، طول و قطر بلال، وزن بلال، تعداد دانه در بلال و وزن هزار دانه نیز اندازه گیری شدند. تجزیه و تحلیل آماری داده ها با استفاده از نرم افزارهای SPSS و MSTAT-C و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون چند دامنه ای

دیگر یعنی کودهای شیمیایی NPK عمود بر تقسیم بندی اولیه به هر بلوک اختصاص یافت. یک هفته پیش از کاشت، مقادیر کمپوست و ورمی کمپوست به کرت های مورد نظر اضافه شد و با استفاده از دیسک با خاک مخلوط گردید. هر کرت آزمایشی مشتمل بر ۴ پشته کاشت با فاصله ۷۵ سانتی متر به طول ۷ متر بوده و بین هر دو کرت مجاور یک پشته نکاشت در نظر گرفته شد. دو روز پیش از کاشت کل کود فسفر به صورت سوپرفسفات تریپل و کود پتاس به صورت سولفات پتاسیم (با توجه به نوع تیمار) به همراه ۵۰ درصد کود نیتروژن (از منبع اوره) به صورت نواری بر روی پشته ها پخش شده و سپس با خاک پشته مخلوط شد. پیش از کاشت، بذرها با استفاده از سم ویتاواکس (به نسبت یک در هزار) ضد عفونی شده و سپس در تاریخ ۲۰ اردیبهشت سال ۱۳۸۷ به صورت خشکه کاری کاشته شدند. اولین آبیاری بلافاصله پس از کشت و به صورت نشتی انجام شد. در مراحل اولیه رشد و گل دهی ۵ روز یکبار و پس از آن، آبیاری بنابر عرف منطقه هر ۷ روز یکبار صورت گرفت. برای دستیابی به تراکم بوته مناسب، بذرها سبز شده در مرحله دو برگی با فاصله

دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد. برای رسم نمودارها نیز از نرم افزار EXCEL استفاده شد.

نتایج و بحث

عملکرد دانه: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای مختلف کود آلی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین مقدار عملکرد دانه (۸۱۹۱/۴ کیلوگرم در هکتار) از تیمار کاربرد تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست بدست آمد که اختلاف معنی داری با سایر تیمارها داشت. کمترین مقدار عملکرد دانه (۶۶۵۷/۰ کیلوگرم در هکتار) مربوط به شاهد بود (جدول ۴). تیمار مصرف تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست مقدار عملکرد دانه را حدود ۲۳ درصد نسبت به شاهد افزایش داد (جدول ۴). به نظر می رسد که کاربرد کودهای آلی نقش مثبتی در افزایش عملکرد ذرت دارند. ماهشبابو و همکاران (Maheshbabu *et al.*, 2008) با بررسی مصرف تلفیقی کودهای آلی در سویا دریافتند که عملکرد دانه با مصرف تلفیقی ورمی کمپوست + کود دامی (به نسبت مساوی) نسبت به کاربرد هر کدام به تنهایی (۱۰۰ درصد)، افزایش معنی داری داشت. سوجاتا و همکاران (Sujatha *et al.*, 2008) نیز در زمینه کاربرد تلفیقی ورمی کمپوست با سایر کودهای آلی نتایج مشابهی را گزارش نمودند. به نظر می رسد که کاربرد توأم ورمی کمپوست با سایر کودهای آلی نسبت به کاربرد جداگانه آنها، نقاط ضعف موجود در هر یک از دو نوع کود (اعم از کمبود مواد آلی، وجود محرک های رشد یا تفاوت در محتوی عناصر غذایی) را جبران می نماید و با تأمین بهتر عناصر غذایی همراه با بهبود ویژگی های فیزیکی خاک، شرایط را برای افزایش جذب عناصر غذایی، بهبود تولید و عرضه مواد پرورده به بلال و در نهایت افزایش میزان عملکرد دانه در واحد سطح، فراهم می آورد (Sujatha *et al.*, 2008). بین سطوح تیمار NPK نیز اختلاف بسیار معنی داری

مشاهده شد. بیشترین عملکرد دانه ۸۲۷۷/۴ کیلوگرم در هکتار) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ و کمترین مقدار آن (۶۴۲۶/۶ کیلوگرم در هکتار) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). به نظر می رسد که افزایش عملکرد دانه ذرت همسو با افزایش مقادیر کودهای NPK، به واسطه دسترسی بیشتر گیاه به عناصر غذایی در زمان حداکثر جذب باشد، زیرا در این زمان معدنی شدن مواد آلی خاک به تنهایی نمی تواند نیازهای غذایی گیاه را به طور کامل برطرف سازد. سایر محققان (Kogbe and Adediran, 2003; Akbari *et al.*, 2005) نیز افزایش عملکرد دانه ذرت همسو با افزایش مصرف کودهای شیمیایی NPK را مورد تأیید قرار داده اند. مقایسه میانگین های اثر متقابل کودهای شیمیایی و کمپوست بر عملکرد دانه نشان داد که بالاترین میزان عملکرد دانه (۹۶۲۳ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100} +$ بدست آمد. کمترین عملکرد دانه (۶۲۰۳ کیلوگرم در هکتار) نیز مربوط به تیمار شاهد بود (جدول ۵). کاربرد کمپوست و ورمی کمپوست به همراه $N_{200}P_{100}K_{100}$ در خاک، عملکرد دانه را حدود ۵۵ درصد نسبت به شاهد و ۳۷ درصد نسبت به مصرف $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدون تیمار کود آلی افزایش داد (جدول ۵). اگرچه مصرف کودهای آلی ممکن است به تنهایی بتواند باعث افزایش عملکرد محصولات کشاورزی شوند، ولی این میزان رضایت بخش نیست. بنابراین می توان با مصرف توأم کودهای شیمیایی و آلی به عملکردهای بالاتری دست یافت (Yazdanpanah and Matlabifard, 2007). در رابطه با عملکرد با کاربرد کمپوست های غنی شده، سایلجا کومارا و یوشاکوماری (Sailaja Kumara and Ushakumari, 2002) بیشترین عملکرد دانه لویای چشم بلبلی را با مصرف ۲۰ تن ورمی کمپوست + ۳۰ کیلوگرم در هکتار فسفر بدست آوردند و دلیل آن را افزایش جذب نیتروژن و فسفر

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکرد دانه، اجزای عملکرد و صفات گیاهی ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در سطوح تیمارهای کود آلی و NPK

Table 3. Analysis of variance for grain yield, yield components and plant characteristic of maize (SC704) in organic manure and NPK fertilizer treatments

میانگین مربعات (MS)											
S.O.V	منابع تغییرات	درجه آزادی d.f	عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیکی Biological yield	شاخص برداشت Harvest index	عملکرد بلال Ear yield	وزن هزار دانه 1000 grain weight	وزن بلال Ear weight	طول بلال Ear length	قطر بلال Ear diameter	تعداد دانه در بلال No. of kernel ear ⁻¹
Replication	تکرار	2	17960.8	2738323.7	44.1	11728.5	588.3	34.6	0.7	2.6	823.8
Organic manure (A)	کود آلی	3	6275572.5**	33817492.4**	22.1 ^{ns}	6323451.4**	886.6*	3453.6**	5.3**	5.9*	80101.4**
Error a	خطای عامل الف	6	47228.4	639016.4	14.4	50955.7	154.9	26.2	0.2	1.1	1082.7
Chemical fertilizer (B)	کود شیمیایی	4	6115805.8**	39926597.6**	50.9**	6404047.6**	731.3**	2380.6**	9.8**	6.3**	30501.6**
Error b	خطای عامل ب	8	28610.9	541948.1	5.6	32870.3	89.2	17.9	0.2	0.8	730.1
(A×B)	کود آلی × کود شیمیایی	12	336955.5**	388019.9 ^{ns}	17.2*	295361.2**	317.4 ^{ns}	257.2**	2.0**	2.3**	645.6**
Error a×b	خطای الف×ب	24	25210.5	497885.2	6.7	24655.6	243.8	23.6	0.4	0/6	169.1
C.V (%)	ضریب تغییرات	-	2.1	4.8	5.1	2.4	5.7	2.6	3.3	1.7	2

ns: Not significant

ns: غیر معنی دار

* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively

* و **: به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

"اثر مصرف کودهای آلی و معدنی بر عملکرد....."

جدول ۴- مقایسه میانگین عملکرد دانه، اجزای عملکرد و صفات گیاهی ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در تیمارهای کود آلی و NPK

Table 4. Means comparison of grain yield, yield components and plant characteristics of maize (SC704) in organic fertilizer and NPK fertilizer treatments

Treatments	تیمارهای آزمایشی	عملکرد دانه Grain yield (kg.h ⁻¹)	عملکرد بیولوژیک Biological yield (kg.h ⁻¹)	شاخص برداشت Harvest index (%)	عملکرد بلال Ear yield (kg.h ⁻¹)	وزن هزار دانه 1000 grain weight (g)	وزن بلال Ear weight (g)	طول بلال Ear length (cm)	قطر بلال Ear diameter (mm)	تعداد دانه در بلال No. of kernel.ear ⁻¹
کود آلی										
Organic fertilizer										
Control	شاهد	6657.0 d	12928.4 d	52.0 a	8651.2 d	263.2 b	166.0 d	17.6 b	43.7 b	539.2 d
Compost	کمیوست	7353.2 c	13847.0 c	53.2 a	9284.1 c	274.3 ab	187.9 c	18.8 a	44.0 ab	628.2 c
Vermicompost	ورمی کمیوست	7715.9 b	14976.5 b	51.7 a	9697.9 b	276.6 ab	193.8 b	18.8 a	44.8 a	657.6 b
Compst+ Vermicompost	کمیوست+ورمی کمیوست	8191.4 a	16409.6 a	50.3 a	10189.3 a	281.6 a	201.1 a	18.9 a	45.0 a	714.3 a
کود شیمیایی										
Chemical fertilizer										
Control	شاهد	6426.6 e	12250.9 d	53.2 ab	8080.4 e	265.0 c	170.4 d	17.0 c	43.2 b	575.5 c
N ₈₀ P ₄₀ K ₄₀		7264.8 d	13362.1 c	54.5 a	9181.6 d	270.9 bc	176.1 c	18.5 b	44.3 a	599.8 c
N ₁₂₀ P ₆₀ K ₆₀		7452.2 c	14414.2 b	51.8 bc	9489.4 c	270.7 bc	190.6 b	18.9 b	44.5 a	635.8 b
N ₁₆₀ P ₈₀ K ₈₀		7976.1 b	16017.9 a	49.9 c	9892.6 b	277.9 ab	193.2 b	18.8 b	44.6 a	658.6 b
N ₂₀₀ P ₁₀₀ K ₁₀₀		8277.4 a	16656.9 a	49.7 c	10267.7 a	285.3 a	205.6 a	19.4 a	45.2 a	704.5 a

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند

Means in each column follow by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using Duncan's Multiple Range Test

توسط گیاه بیان کردند. به نظر می‌رسد که چنین شرایطی در رابطه با آزمایش حاضر نیز صادق است.

تعداد دانه در بلال: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تعداد دانه در بلال تحت تاثیر سطوح کودهای آلی قرار گرفت (جدول ۳) و بیشترین تعداد دانه در بلال (۷۱۴/۳) در تیمار تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست و کمترین تعداد آن (۵۳۹/۲) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). در گیاه ذرت، تعداد دانه در بلال یکی از اجزای مهم عملکرد دانه است که تحت تاثیر تأمین عناصر غذایی و رطوبت خاک در طی گلدهی و تمایز سنبلیچه‌ها قرار می‌گیرد (Schussler and Westgate, 1991). مجیدیان و همکاران (Majidian et al., 2008) نیز نتایج مشابهی مبنی بر تاثیر کودهای دامی بر کاهش اثرات تنش رطوبت در افت تعداد دانه در بلال ذرت گزارش نموده‌اند. از این رو به نظر می‌رسد که کاربرد تلفیقی کودهای کمپوست و ورمی کمپوست به عنوان منبع غنی مواد آلی، علاوه بر تأمین بهتر عناصر غذایی، با بهبود شرایط فیزیکی خاک کاهش تبخیر و حفظ رطوبت، بیش از سایر تیمارها از وقوع تنش رطوبتی و کمبود عناصر غذایی گیاه در مراحل حساس رشد گیاه جلوگیری نموده و سبب افزایش معنی‌دار تعداد دانه در بلال شده است. همسو با نتایج بدست آمده، احمد و جابین (Ahmad and Jabeen, 2009) نیز گزارش کردند که تعداد دانه در طبق آفتابگردان با مصرف توأم ورمی کمپوست با سایر کودهای آلی، نسبت به کاربرد جداگانه این تیمارها، افزایش معنی‌دار داشت. سطوح مختلف کودهای شیمیایی نیز در سطح احتمال یک درصد بر تعداد دانه در بلال معنی‌دار بودند (جدول ۳). بیشترین تعداد دانه در بلال (۷۰۴/۵) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدست آمد که نسبت به سایر تیمارها، اختلاف معنی‌دار داشت. کمترین تعداد دانه در بلال (۵۷۵/۵) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). افزایش تعداد دانه در بلال همسو با افزایش مصرف

کودهای شیمیایی توسط سایر پژوهشگران نیز (Akbari et al., 2005) گزارش شده است.

اثر متقابل کاربرد کودهای شیمیایی و آلی بر تعداد دانه در بلال در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. بیشترین مقدار این شاخص (۷۸۶/۵) با مصرف کمپوست و ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100}+$ و کمترین تعداد دانه در بلال (۴۷۲/۱) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۵). به نظر می‌رسد که کاربرد تلفیقی کودهای کمپوست و کودهای شیمیایی با بهبود حاصلخیزی خاک و تأمین اکثر نیازهای غذایی گیاه و افزایش کارایی جذب مواد غذایی توسط گیاه زراعی، سبب افزایش تولید محصول نسبت به تیمارهای شاهد این کودها شود (Ramadass and Palaniyandi, 2007). این نتیجه با یافته‌های سایر پژوهشگران از جمله بهالرائو و همکاران (Bhalerao et al., 2001) و سوجاتا و همکاران (Sujatha et al., 2008) نیز مطابقت دارد.

وزن هزار دانه: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که مصرف کودهای آلی و شیمیایی بر وزن هزار دانه اثر معنی‌داری داشته، اما اثر متقابل آن‌ها معنی‌دار نبود (جدول ۳). در بین سطوح کودهای آلی بیشترین میزان وزن هزار دانه (۲۸۱/۶ گرم) مربوط به تیمار مصرف تلفیقی کمپوست به همراه ورمی کمپوست بود، که اختلاف معنی‌داری با تیمارهای کاربرد جداگانه کمپوست و ورمی کمپوست نداشت. کمترین میزان وزن هزار دانه (۲۶۳/۱ گرم) در تیمار شاهد دیده شد (جدول ۴). نتایج پژوهش‌های مشابه نیز حاکی از افزایش معنی‌دار وزن هزار دانه با مصرف کودهای آلی نسبت به شاهد است (Gowda et al., 2008). در بین سطوح مختلف کود NPK بیشترین میزان وزن هزار دانه (۲۸۵/۳ گرم) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ مشاهده شد. کمترین میزان وزن هزار دانه (۲۶۵/۰ گرم) نیز در تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). نتایج بدست آمده از پژوهش اکبری و همکاران (Akbari et al., 2005) نشان داد که افزایش میزان کودهای نیتروژن و پتاس باعث

"اثر مصرف کودهای آلی و معدنی بر عملکرد....."

جدول ۵- مقایسه میانگین عملکرد دانه، اجزای عملکرد و صفات گیاهی ذرت سینگل کراس ۷۰۴ در اثر متقابل تیمارهای کود آلی و NPK

Table 5. Means comparison of grain yield, yield components and plant characteristics of maize (SC704) in interaction effects of organic fertilizer and NPK fertilizer

treatments									
Organic fertilizer	کود آلی	کود شیمیایی Chemical fertilizer	شاخص برداشت Harvest index (%)	عملکرد بلال Ear yield (kg.h ⁻¹)	وزن هزار دانه 1000 grain weight (g)	وزن بلال Ear weight (g)	طول بلال Ear length (cm)	قطر بلال Ear diameter (mm)	تعداد دانه در بلال No. of kernel.ear ⁻¹
Control	شاهد	Control	6202.6 k	58.3 a	8017.7 j	139.4 m	14.4 f	41.5 g	472.1 m
		N ₈₀ P ₄₀ K ₄₀	6477.1 jk	54.2 abc	8488.5 i	153.9 l	17.9 de	43.4 def	484.1 m
		N ₁₂₀ P ₆₀ K ₆₀	6659.2 ij	51.7 bcd	8808.0 h	167.1 k	18.3 cde	43.5 def	544.0
		N ₁₆₀ P ₈₀ K ₈₀	6939.7 hi	47.9 de	8937.7 h	172.3 jk	18.6 bcd	44.3 bcdef	577.5 jk
		N ₂₀₀ P ₁₀₀ K ₁₀₀	7006.7 h	47.9 e	9004.2 h	197.0 def	18.9 bcd	45.0 bcd	618.0 ji
Compost	کمپوست	Control	6234.6 k	54.2 abc	8234.6 ij	164.7 k	17.3 e	43.1 f	566.9 k
		N ₈₀ P ₄₀ K ₄₀	7046.4 h	53.6 abc	9046.4 h	181.2 hi	18.2 cde	43.4 ef	611.0 hi
		N ₁₂₀ P ₆₀ K ₆₀	7344.9 g	53.0 bcd	9344.8 g	188.6 fgh	18.8 bcd	44.3 bcdef	629.1 h
		N ₁₆₀ P ₈₀ K ₈₀	8055.5 de	53.7 abc	10055.5 de	190.2 fgh	19.1 abc	44.8 bcde	651.6 g
		N ₂₀₀ P ₁₀₀ K ₁₀₀	8084.8 de	51.5 bcde	10084.8 de	200.3 cde	19.3 abc	45.1 bc	682.2 ef
Vermicompost	ورمی کمپوست	Control	6368.4 k	49.8 cde	8368.4 i	176.6 ij	17.8 de	43.7 bcdef	596.0 ij
		N ₈₀ P ₄₀ K ₄₀	7681.5 f	56.5 ab	9681.5 f	184.3 ghi	18.5 bcd	44.3 bcdef	613.1 hi
		N ₁₂₀ P ₆₀ K ₆₀	7839.5 ef	52.7 bcde	9839.5 ef	206.4 bc	19 bcd	44.4 bcdef	654.3 g
		N ₁₆₀ P ₈₀ K ₈₀	8295.3 cd	50.4 cde	10295.3 cd	207.1 abc	19.2 abc	44.9 bcd	693.4 cde
		N ₂₀₀ P ₁₀₀ K ₁₀₀	8395.0 bc	49.1 cde	10395.0 bc	209.9 ab	19.5 ab	45.1 bc	731.2 b
Compst+Vermicompost	کمپوست+ورمی کمپوست	Control	6900.8 hi	50.4 cde	8900.8 h	189.2 fgh	18.1 cde	44 cdef	666.7 fg
		N ₈₀ P ₄₀ K ₄₀	7854.2 ef	53.6 abc	9854.2 ef	192.7 efg	18.8 bcd	45.1 bc	690.8 de
		N ₁₂₀ P ₆₀ K ₆₀	7965.3 ef	49.7 cde	9965.3 ef	205.0 bcd	19.2 abc	45.1 bc	711.4 bcd
		N ₁₆₀ P ₈₀ K ₈₀	8613.9 b	47.6 e	10613.9 b	203.4 bcd	19.3 abc	45.8 ab	715.5 bc
		N ₂₀₀ P ₁₀₀ K ₁₀₀	9623.0 a	50.2 cde	11623.0 a	215.5 a	20.2 a	46.7 a	786.5 a

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند

Means in each column follow by similar letter(s) are not significantly different at 5% probability level, using Duncan's Multiple Range Test

افزایش وزن صد دانه ذرت شد، ولی کاربرد کود نیتروژن به تنهایی و حتی به مقادیر زیاد نیز نتوانست تأثیر مطلوبی بر وزن صد دانه بگذارد. تورک و تاواها (Turk and Tawaha, 2002) نیز نشان دادند که باقلا به سطوح مختلف فسفر واکنش خوبی نشان داده و وزن هزار دانه با کاربرد کود فسفر به طور معنی داری در مقایسه با عدم کاربرد آن افزایش می یابد.

طول و قطر بلال: طول بلال در آزمایش حاضر به طور معنی داری تحت تأثیر تیمارهای کودهای شیمیایی NPK و کود آلی قرار گرفت. همچنین اثر متقابل مثبت و معنی داری بین تیمار کودهای آلی و NPK مشاهده شد (جدول ۳). بیشترین طول بلال (۱۸/۹ سانتی متر) مربوط به تیمار مصرف توأم کمپوست و ورمی کمپوست و کمترین طول بلال (۱۷/۶ سانتی متر) مربوط به تیمار شاهد بود (جدول ۴). آشوکا و همکاران (Ashoka et al., 2008) نیز نتیجه مشابهی را در ذرت سالادی گزارش کردند. الماسیان و همکاران (Almasiyan et al., 2006) نیز دریافتند که با مصرف کمپوست طول سنبله گندم نسبت به شاهد افزایشی معادل ۲۰ درصد داشته است.

با افزایش مقدار مصرف کودهای NPK طول بلال افزایش یافت و بیشترین طول بلال (۱۹/۴) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ مشاهده شد که نسبت به سایر تیمارها اختلاف معنی داری داشت. کمترین طول بلال (۱۷/۰) نیز از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). به نظر می رسد که با افزایش مصرف کودهای شیمیایی، دسترسی گیاه به عناصر غذایی پرمصرف طی مراحل کاکل دهی و تشکیل دانه بهبود یافته و این موضوع افزایش طول بلال را در پی دارد (Costa et al., 2002). مقایسه میانگین اثر متقابل کودهای شیمیایی و آلی نشان داد که تیمار مصرف کمپوست و ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100} +$ بیشترین میزان طول بلال (۲۰/۲ سانتی متر) را دارا بود. تیمار شاهد نیز دارای کوتاه ترین بلال (۱۴/۴ سانتی متر) بود (جدول ۵). قطر بلال نیز تحت تأثیر کودهای آلی

قرار گرفت، بطوری که بیشترین قطر بلال از تیمار کمپوست + ورمی کمپوست (۴۵/۰ میلی متر) بدست آمد (جدول ۴). نتایج بدست آمده با یافته های سوجاتا و همکاران (Sujatha et al., 2008) مطابقت دارد. با افزایش مقادیر مصرف کودهای شیمیایی NPK قطر بلال افزایش یافت و بیشترین قطر بلال در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ (۴۵/۲ میلی متر)، مشاهده شد (جدول ۴). اثر متقابل تیمارهای کود NPK و آلی بر قطر بلال معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین این اثر متقابل نشان داد که تیمار ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100} +$ بیشترین قطر بلال (۴۶/۷ میلی متر) و تیمار شاهد کمترین میزان قطر بلال (۱۴/۴ سانتی متر) را دارا بودند (جدول ۵). این نتیجه با گزارشات خداتاره و همکاران (Khadtare et al., 2006) مطابقت دارد.

وزن بلال: نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان دهنده اثر معنی دار تیمارهای کود آلی و کود NPK، همچنین اثر متقابل این عامل ها بر وزن تک بلال ذرت بود (جدول ۳). با مصرف توأم کمپوست و ورمی کمپوست، بیشترین مقدار وزن بلال (۲۰۱/۱ گرم) بدست آمد که نسبت به کاربرد جداگانه کمپوست و ورمی کمپوست اختلاف معنی داری داشت. کمترین مقدار وزن بلال (۱۶۶/۰ گرم) در تیمار شاهد مشاهده گردید (جدول ۴). به نظر می رسد که مصرف توأم کودهای آلی نسبت به مصرف جداگانه آنها، با تامین بهتر عناصر غذایی و در کنار بهبود ویژگی های فیزیکی خاک، شرایط را برای افزایش جذب این عناصر، بهبود تولید و عرضه مواد پرورده به بلال، به عنوان اصلی ترین مخزن گیاه فراهم می آورد (Sujatha et al., 2008). به طور کلی با افزایش مصرف کودهای شیمیایی وزن بلال افزایش یافت. بیشترین وزن بلال (۲۰۵/۷ گرم) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ و کمترین میزان وزن بلال (۱۶۵/۹ گرم) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). یافته های کوبه و آددیران (Kogbe and Adediran, 2003) نیز این نتایج را تأیید

(Maheshbabu et al., 2008; Sujatha et al., 2008).

عملکرد بیولوژیک: نتایج واریانس نشان داد که مصرف کودهای شیمیایی NPK و کودهای کمپوست تاثیر معنی داری بر عملکرد بیولوژیک داشتند، ولی اثر متقابل کودهای شیمیایی و کمپوست بر عملکرد بیولوژیک معنی دار نبود (جدول ۳). بهالرائو و همکاران (Bhalerao et al., 2001) نیز نتایج مشابهی ارائه کرده و گزارش نمودند که اثر متقابل سطوح ورمی کمپوست و NPK بر عملکرد بیولوژیک تأثیر معنی داری نداشت. در آزمایش رضوان طلب و همکاران (Rezvantlab et al., 2009) نیز اختلاف معنی داری بین کاربرد تلفیقی و جداگانه کمپوست شهری و کودهای شیمیایی NPK مشاهده نشد.

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در بین سطوح کودهای آلی، بیشترین میزان عملکرد بیولوژیک (۱۶۴۱۰ کیلوگرم در هکتار) مربوط به تیمار کاربرد تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست بود که در مقایسه با شاهد با کمترین میزان عملکرد بیولوژیک (۱۲۹۲۸ کیلوگرم در هکتار)، ۲۷ درصد افزایش داشت (جدول ۴). به نظر می رسد که وجود مقادیر بیشتر فسفر در کمپوست، موجب افزایش رشد و حجم سیستم ریشه‌ای شده که به جذب بیشتر پتاسیم و در کنار آن افزایش جذب نیتروژن کمک می کند. علاوه بر این مقادیر بالای ماده آلی در این کود، سبب افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک شده که دسترسی گیاه به عناصر غذایی را افزایش می دهد. از سوی دیگر مقادیر بالای عناصر غذایی در ورمی کمپوست و همچنین وجود هورمون‌های محرک رشد در این کود باعث می شود که کاربرد توأم کمپوست و ورمی کمپوست نسبت به سایر تیمارها، بر رشد و افزایش زیست توده گیاهی تأثیر مطلوب تری داشته باشد. نتایج مشابهی توسط سایر محققان ارائه شده است (Maheshbabu et al., 2008; Sujatha et al., 2008; Ahmad and Jabeen, 2009). مقایسه میانگین‌های سطوح کودهای NPK بر عملکرد

می کند. مقایسه میانگین اثر متقابل کودهای آلی و شیمیایی نشان داد که بالاترین میزان وزن بلال (۲۱۵/۵ گرم) با مصرف کمپوست و ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100}$ و کمترین مقدار وزن تک بلال (۱۳۹/۴ گرم) از تیمار شاهد (بدون مصرف کود شیمیایی و آلی) حاصل شد (جدول ۵). در این زمینه آشوکا و همکاران (Ashoka et al., 2008) با انجام آزمایشی روی ذرت سالدی و ارائه نتایجی مشابه، دلیل این موضوع را تامین عناصر غذایی کم مصرف و هورمون‌های توسط ورمی کمپوست، در کنار حداکثر دسترسی به عناصر پر مصرف از طریق کودهای NPK دانستند که سبب افزایش سازه‌های پروتوپلاسمی، تسریع در فرایندهای رشد و نمو سلولی و در نهایت افزایش رشد و زیست توده بلال می شود.

عملکرد بلال: تاثیر مصرف کودهای آلی بر عملکرد بلال معنی دار گردید (جدول ۳). بیشترین مقدار عملکرد بلال (۱۰۱۸۹/۳ کیلوگرم در هکتار) با تیمار تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست و کمترین مقدار آن (۸۶۵۱/۲ کیلوگرم در هکتار) از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). بعلاوه، عملکرد بلال تحت تاثیر سطوح کود NPK قرار گرفت (جدول ۳) و با مصرف تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ ، بیشترین مقدار (۱۰۲۶۷/۷ کیلوگرم در هکتار) عملکرد بلال بدست آمد. تیمار شاهد نیز کمترین مقدار (۸۰۸۰/۴ کیلوگرم در هکتار) عملکرد بلال را دارا بود (جدول ۴). اثر متقابل سطوح مختلف کودهای آلی و شیمیایی بر عملکرد بلال معنی دار بود (جدول ۳) و بالاترین میزان عملکرد بلال (۱۱۶۲۳/۰ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد تلفیقی کمپوست و ورمی کمپوست $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدست آمد که با سایر تیمارها اختلاف معنی داری داشت. کمترین عملکرد بلال (۸۰۱۷/۷ کیلوگرم در هکتار) نیز مربوط به تیمار شاهد بود (جدول ۵). سایر پژوهشگران نیز نتایج مشابهی را گزارش نموده‌اند

بیولوژیک نیز نشان داد که بیشترین میزان عملکرد بیولوژیک ($16656/9$ کیلوگرم در هکتار) در تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدست آمد که این میزان ماده خشک با تیمار $N_{160}P_{80}K_{80}$ ($16017/9$ کیلوگرم در هکتار) اختلاف معنی داری نداشت، ولی با سایر مقادیر کودهای NPK اختلاف معنی داری داشت. کمترین میزان عملکرد بیولوژیک ($12250/9$ کیلوگرم در هکتار) نیز از تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۴). نتایج گزارش شده توسط سایر محققان با نتایج حاصل از این پژوهش همخوانی دارد (Costa et al., 2002; Kogbe and Adediran, 2003; Akbari et al., 2005).

با توجه به نقش کودهای شیمیایی در تامین سریع و کافی عناصر پرمصرف NPK، به نظر می رسد که روند افزایشی در عملکرد بیولوژیک، همسو با افزایش مصرف کودهای NPK را می توان به شرایط فیزیولوژیکی بهتر گیاه در اثر جذب عناصر غذایی و نیز شرایط مطلوب تر محیطی از نظر دسترسی کافی به عناصر غذایی و کاهش رقابت درون و برون گونه ای نسبت داد.

شاخص برداشت: نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بین تیمارهای کود آلی از نظر شاخص برداشت، بود (جدول ۳). این نتیجه با آزمایش الماسیان و همکاران (Almasiyan et al., 2006) همخوانی دارد. آنان گزارش کردند که بین نسبت دانه به کاه و کلش در دو نوع خاک، با و بدون کاربرد کمپوست، تفاوت معنی داری وجود نداشت. بهالرائو و همکاران (Bhalerao et al., 2001) نیز در بررسی اثر سطوح مختلف ورمی کمپوست بر سورگوم گزارش کردند که مصرف ورمی کمپوست، تاثیر معنی داری بر شاخص برداشت نداشت. سطوح کودهای NPK اثری معنی داری بر شاخص برداشت داشتند (جدول ۳). بیشترین میزان شاخص برداشت ($54/5$ درصد) در تیمار $N_{80}P_{40}K_{40}$ مشاهده شد که با تیمار شاهد ($53/2$ درصد)

تفاوت معنی داری نداشت. کمترین میزان شاخص برداشت ($49/7$ درصد) نیز از تیمار $N_{200}P_{100}K_{100}$ بدست آمد (جدول ۴). نتایج بدست آمده توسط دی پائولو و رینالدی (Dipaolo and Rinaldi, 2008) در بررسی سطوح مختلف کود نیتروژن (N_{300} , N_{150} , N_0) مشابه آزمایش حاضر است، زیرا آنان مشاهده کردند که مقادیر شاخص برداشت در تیمار N_{150} بیشتر از تیمار N_{300} بود. صفت شاخص برداشت نشان دهنده چگونگی توزیع مواد پرورده بین اندام های رویشی و دانه گیاه می باشد، بنابراین هر عاملی که مقادیر این توزیع را تغییر دهد، باعث تغییر در شاخص برداشت می شود (Majidian et al., 2008). نتایج بدست آمده

از پژوهش حکم علی پور و همکاران (Hokm Alipour et al., 2008) نشان داد که با افزایش مصرف کود نیتروژن، میزان انتقال ماده خشک از ساقه و اندام های بوته ذرت به دانه ها کاهش می یابد. بر این اساس به نظر می رسد که با افزایش مصرف کود نیتروژن، سهم انتقال مجدد در عملکرد دانه کاهش می یابد، به طوری که بیشترین سهم این فرایند در سطح شاهد کود نیتروژن دیده می شود. مقایسه میانگین های اثر متقابل مصرف کودهای آلی و شیمیایی نشان داد که تیمار شاهد نسبت به سایر تیمارها بیشترین میزان شاخص برداشت ($58/3$ درصد) را دارا بود. تیمارهای $N_{160}P_{80}K_{80}$ + کمپوست و ورمی کمپوست ($47/5$ درصد) و $N_{200}P_{100}K_{100}$ + بدون مصرف کود آلی ($47/8$ درصد) نیز دارای کمترین میزان شاخص برداشت بودند (جدول ۵). به نظر می رسد که با افزایش مصرف کود شیمیایی، در کنار مصرف کودهای کمپوست، وزن کل بوته نسبت به وزن دانه افزایش بیشتری داشته و این روند در نهایت موجب کاهش شاخص برداشت شده است.

نتایج کلی پژوهش حاضر نشان داد که در غالب صفات مورد بررسی، مدیریت تلفیقی منابع آلی و شیمیایی عناصر غذایی در ذرت دانه ای هیبرید ۷۰۴

برتری قابل توجهی را نسبت به کاربرد جداگانه آنها دارا می‌باشد. با توجه به نتایج آزمایش، به نظر می‌رسد که مصرف کودهای آلی به تنهایی نمی‌تواند عملکرد گیاه را به حداکثر مقدار آن برساند، از این رو برای بدست آوردن عملکردی مطلوب، کاربرد تلفیقی کودهای آلی همراه با کودهای شیمیایی الزامی است. درک جزئیات تاثیر کاربرد تلفیقی کودهای آلی و شیمیایی و شناسایی سطوح مناسب اختلاط این منابع غذایی با هدف افزایش کارایی مصرف آنها و بهبود عملکرد، نیازمند پژوهش‌های تکمیلی است.

منابع مورد استفاده

References

- Ahmad, R. and N. Jabeen. 2009. Demonstration of growth improvement in sunflower (*Helianthus annuus* L.) by the use of organic fertilizer under saline condition. Pak. J. Bot. 41: 1373-1384.
- Akbari, Gh., D. Mazaheri and A. Mokhtassi Bidgoli. 2005. Effect of plant densities, different levels of nitrogen and potash on grain yield and yield components of maize (*Zea mays* L.). J. Agri. Sci. Natur. Resour. 12(5): 46-54. (In Persian with English abstract).
- Almasiyan, F., A. Astayi and M. Nasiri Mahallati. 2006. Effect of municipal leachate and compost on yield and yield component of wheat. J. Biyaban. 11(1): 89-97. (In Persian with English abstract).
- Arancon, N. Q., C. A. Edwards, P. Bierman, C. Welch and J. D. Metzger. 2004. Effects of vermicomposts on growth and marketable fruits of field-grown tomatoes, peppers and strawberries. Pedobiology, 47: 731-735.
- Ashoka, P., M. Mudalagiriappa, B. T. Pujari, P. S. Hugard and B. K. Desai. 2008. Effect of nutrients with or without organic manures on yield of baby corn (*Zea mays* L. – Chickpea (*Cicer artietinum* L.) Sequence. Karnataka J. Agri. Sci. 21: 485-487.
- Bhalerao, G. A., A. Abdul Hamid and A. R. Bipte. 2001. Effect of integrated nutrient management with vermicompost on growth and yield of rainfed sorghum. J. Annal. Plant Physiol. 15: 121-125.
- Bhattacharyya, P., K. Chakrabarti, A. Chakraborty and D. C. Nayak. 2005. Effect of municipal solid waste compost on phosphorous content of rice straw and grain under submerged condition. Archiv. Agron. Soil Sci. 51: 363-370.
- Costa, C., L. M. Dwyer, D. W. Stewart and D. L. Smith. 2002. Nitrogen effect on grain yield and yield components of leafy and non-leafy maize genotypes. Crop Sci. 42: 1556-1563.
- Dipaolo, E. and M. Rinaldi. 2008. Yield response of corn to irrigation and nitrogen fertilization in a Mediterranean environment. Field Crops Res. 105: 202–210.
- Gowda, C., N. K. Biradar Patil, B. N. Patil, J. S. Awaknavar, B. T. Ningannur and R. Hunje. 2008. Effect of organic manures on growth, seed yield and quality of wheat. Karnataka J. Agri. Sci. 21: 366-368.
- Gruhn, P., F. Goletti and M. Yudelmann. 2000. Integrated nutrient management, soil fertility and sustainable agriculture: current issues and future challenges. p. 38. IFPRI (International Food Policy Research Institute), Washington DC, USA.
- Hokm Alipour, S., R. Seyed Sharifi and M. Ghadimzede. 2007. Effect of plant density and nitrogen

- fertilizer levels on grain yield and re-translocation of dry matter in maize. J. Soil Water Sci. 21(1): 15-21. (In Persian with English abstract).
- Jat, R. S. and I. P. S. Ahlawat. 2004.** Effect of vermicompost, biofertilizer and phosphorus on growth, yield and nutrient uptake by gram (*Cicer arietinum*) and their residual effect on fodder maize (*Zea mays*). Indian J. Agri. Sci. 74: 359-361.
- Khadtare, S. V., M. V. Patel, J. D. Jadhav and D. D. Mokashi. 2006.** Effect of vermicompost on yield and economics of sweet corn. J. Soils Crops. 16(2): 401-406.
- Khoshgoftarmansh, A. H. and M. Kalbasi. 2002.** Effect of municipal waste leachate on soil properties and growth and yield of rice. Commun. Soil Sci. Plant Analysis. 33: 2011-2020.
- Kogbe, J. O. S. and J. A. Adediran. 2003.** Influenced of nitrogen, phosphorus and potassium application on the yield of maize in savanna zone of Nigeria. African J. Biol. 2: 345-349.
- Maheshbabu, H. M., R. Hunje, N. K. Biradarpatil and H. B. Babalad. 2008.** Effect of organic manures on plant growth, seed yield and quality of soybean. Karnataka J. Agric. Sci. 21(2): 219-221.
- Majidian, M., A. Ghalavand, N. Karimian and A. A. Kamgar Haghighi. 2008.** Effects of moisture stress, nitrogen fertilizer, manure and integrated nitrogen and manure fertilizer on yield, yield components and water use efficiency of SC704 corn. J. Sci. Tech. Agri. Natur. Resour. 45: 417-433. (In Persian with English abstract).
- Mohammadian, M. and M. J. Malakouti. 2002.** Effect of two types of composts on soil physical and chemical properties and corn yield. J. Water Soil Sci. 16: 144-151. (In Persian with English abstract).
- Naghavi Maremati, A., M. A. Bahmanyar, H. Pirdashti and S. Salak Gilani. 2007.** Effect of different rate and type of organic and chemical fertilizers on yield and yield components of different rice cultivars. Proceeding of 10th Iranian Soil Science Congress, 26-28 Aug. 2007, Tehran, Iran. (In Persian).
- Pedra, F., A. Polo, A. Ribero and H. Domingues. 2006.** Effect of municipal solid waste compost and sewage sludge on mineralization of soil organic matter. J. Soil Bio. Biochem. 29: 1375-1382.
- Ramadass, K. and S. Palaniyandi. 2007.** Effect of enriched municipal solid waste compost application on soil available macronutrient in the rice field. Archiv. Agron. Soil Sci. 53: 497-506.
- Rezvantab, N., H. Pirdashty, M. A. Bahmanyar and A. Abbasiyan. 2009.** Evaluating effects of municipal waste compost and chemical fertilizer application on yield and yield components of maize (*Zea mays* L. SC704). Electronic J. Crop. Prod. 2(1):75-90. (In Persian with English abstract).
- Sailaja Kumara, M. S. and K. Ushakumari. 2002.** Effect of vermicompost enriched with rock phosphate on the yield and uptake of nutrients in cowpea. J. Tropic. Agri. 40: 27-30.
- Schussler, J. R. and M. E. Westgate. 1991.** Maize kernel set at lower water potential: II. Sensitivity to reduced assimilates at pollination. Crop Sci. 31: 1196-1203.
- Sujatha, M. G., B. S. Lingaraju, Y. B. Palled and K. V. Ashalatha. 2008.** Importance of integrated nutrient

management practices in maize under rain fed condition. Karnataka J. Agri. Sci. 21: 334-338.

Turk, M. A. and A. R. M. Tawaha. 2002. Impact of seeding rate, seeding date, rate and method of phosphorus application in faba bean in absence of moisture stress. Biotech. Agron. Environ. 6: 171-178.

Wolkowski, R .P. 2003. Nitrogen management considerations for land spreading municipal solid waste compost. J. Env. Quality, 32: 1844-1850.

Yazdanpanah, A. R. and R. Matlabifard. 2007. Study of application organic manure from different sources on decreasing of chemical fertilizer usage, some physical characteristics of soil and crop yield. Proceeding of 10th Iranian Soil Science Congress, 26-28 Aug. 2007, Tehran, Iran. (In Persian).

Effect of organic and chemical fertilizers application on grain yield and yield components of maize (*Zea mays* L.) SC704

Karimi, H.¹, D. Mazaheri², S. A. Peyghambari³ and M. Mirabzadeh Ardakani⁴

ABSTRACT

Karimi, H., D. Mazaheri, S. A. Peyghambari and M. Mirabzadeh Ardakani. Effect of organic and chemical fertilizers application on grain yield and yield components of maize (*Zea mays* L.) SC704. **Iranian Journal of Crop Sciences.** 13(4): 611-626. (In Persian).

To study effect of urban waste compost, vermicompost and NPK on grain yield and yield components of maize (*Zea mays* L. SC704) an experiment was conducted at research farm of the University of Tehran, Karaj, Iran in 2008 cropping season. Experimental treatments were arranged in a strip split plot design in randomized complete block design with three replications. Treatments included; four organic fertilizers levels; control, 15 ton.ha⁻¹ vermicompost, 15 ton.ha⁻¹ compost and 15 ton.ha⁻¹ compost + 10 ton.ha⁻¹ vermicompost, and five levels of chemical fertilizers; control, N₈₀P₄₀K₄₀, N₁₂₀P₆₀K₆₀, N₁₆₀P₈₀K₈₀ and N₂₀₀P₁₀₀K₁₀₀ kg.ha⁻¹. Results indicated that chemical fertilizers had a significant effect on grain yield, biological yield, harvest index, ear yield, ear length, ear diameter, ear weight, number of kernels.ear⁻¹ and 1000 grain weight. Meanwhile organic fertilizers caused significant differences on all mentioned traits except for harvest index. The interaction effects showed that integrated application of organic and chemical fertilizers were more effective on maize growth. Therefore, the highest grain yield (9623 kg.ha⁻¹) obtained by applying compost and vermicompost mixture with N₂₀₀P₁₀₀K₁₀₀. Generally, integrated application of chemical fertilizers and composts, especially vermicompost, could play important role in increasing maize grain yield.

Key word: Chemical fertilizer, Maize, Vermicompost and Waste Compost.

Received: May, 2010

Accepted: May, 2011

1- Former M.Sc. Student, Agriculture and Natural Resources Campus, University of Tehran, Karaj, Iran
(Corresponding author) (Email: hz_karimi@yahoo.com)

2- Professor, Agriculture and Natural Resources Campus, University of Tehran, Karaj, Iran

3- Associate Prof., Agriculture and Natural Resources Campus, University of Tehran, Karaj, Iran

4- Instructor, Agriculture and Natural Resources Campus, University of Tehran, Karaj, Iran